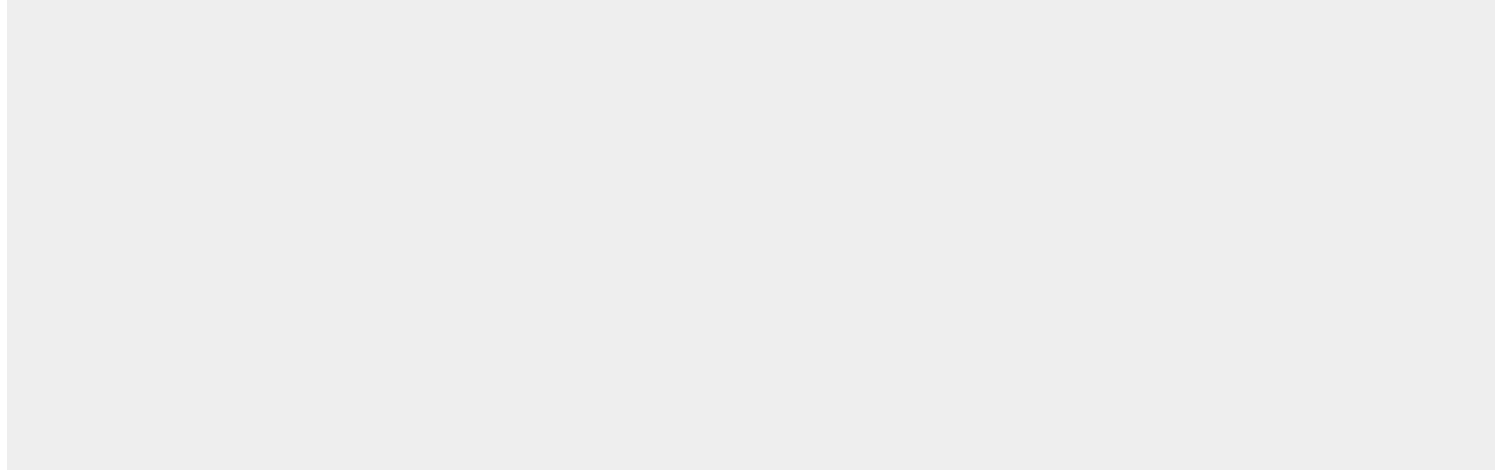

Posted on 30 oktober 2020 by Catrien

Categories: [Corona](#), [Onderwijs](#), [Zorg](#)

Tag: [Dagbesteding](#)

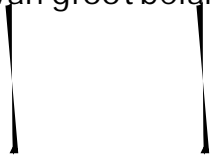

In het onderwijs hebben leerlingen en studenten met een beperking het extra zwaar te verduren. 16% zegt vanwege het besmettingsrisico niet of nauwelijks naar de onderwijsinstelling te gaan. Bijna een derde zegt dat het aanbod van online onderwijs onvoldoende of ontoegankelijk voor hen is. Een kwart van de leerlingen heeft mede daardoor onderwijsachterstanden opgelopen. Verder mist een groot deel van de jongeren contactmomenten met de docent of medeleerlingen/ studenten.

Een citaat: Ik heb sinds de coronacrisis nauwelijks mogelijkheden gehad om nieuwe studiegenoten te ontmoeten. Daardoor ken ik op mijn studie nu niemand meer. Ik mis het contact sterk, het is een van de redenen waarom ik weer meer overspannen werd.

Voor mensen die naar dagbesteding gaan, is de situatie eveneens zorgelijk. 43% gaat minder vaak naar dagbesteding en 19% gaat helemaal niet. Een ouder vertelt dat het sluiten van de dagbesteding desastreus uitpakt voor haar zoon maar dat het ook grote gevolgen heeft voor de naasten: Mijn zoon is op dit moment letterlijk ongewenst opgehokt. Mag een uurtje per dag onder begeleiding naar buiten. Verder zit hij met zijn zes huisgenoten op enkele vierkante meters binnen. Hij mag gelukkig naar ons, zijn ouders. Wij mantelzorgen erg veel voor hem zodat hij meer weg is van de woning. Meer dan gebruikelijk omdat het anders ondoenlijk voor hem zou zijn. Een andere ouder meldt er het volgende over: Open blijven van de dagbesteding is van groot belang om de 24/7 zorg voor onze dochter als ouders te kunnen volhouden.

Verder valt op dat dat ongeveer een vijfde van de mensen met een beperking of chronische aandoening in zelfquarantaine is. Zij ervaren forse problemen. Zij geven als rapportcijfer voor hun leven gemiddeld een 5.1. Meer dan de helft van hen heeft te maken met een lichamelijke conditie die achteruit gaat, en een toename van psychische klachten. Verder meldt ruim 60 procent een toename van eenzaamheidsgevoelens.

In een reactie op het onderzoek benadrukt directeur Illya Soffer van Ieder(in) dat het enorm belangrijk is dat het aantal besmettingen nu snel fors omlaag gaat. Als dat niet gebeurt, zal het op peil houden van zorg, ondersteuning, en dagbesteding nog moeilijker worden. Bovendien zullen dan steeds meer mensen geen andere optie zien dan in quarantaine te gaan, met alle negatieve

gevolgen van dien.

Ook wil ieder(in) dat de overheid een landelijk actieprogramma ontwikkelt om scholen en universiteiten op korte termijn toe te rusten en te ondersteunen bij het bieden van volwaardig afstandsonderwijs. Daarbij gaat het zowel om technische faciliteiten en didactisch repertoire als om individuele aandacht en sociale aspecten, zoals onderling contact van leerlingen/ studenten.

Tot slot pleit ieder(in) voor extra ondersteuning voor al die mensen die sinds het begin van de pandemie in zelfquarantaine zitten. Soffer: Dat één op de vijf mensen uit ons panel al maanden in isolement leeft, verstoken is van hulp, contact en een toekomstperspectief, is schokkend en onmenselijk. Hoe eerder er voor hen een noodplan ligt, hoe beter!

Hieronder kun je het rapport downloaden.

